

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Λαμβέγγη διευθύνοντος.

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20.000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΥΠΑΛΛΗΛΟΜΑΝΙΑ

Ἐν ἀπὸ τὰ λυπηρότερα φαινόμενα τῆς κοινωνικῆς ἡμῶν ἐξελίξεως εἶναι ἡ τροπή, ἣν ἔλαβε τὸ νεώτερον Ἑλληνικὸν πνεῦμα πρὸς ὠρισμένα εἶδη ἐργασιῶν. Καὶ ἂν μὲν οἱ φύσει καὶ θέσει ἀειναῦται ἡμεῖς, ἐγκαταλείποντες πᾶν ἄλλο στάδιον, ἐστρεφόμεθα μόνον πρὸς τὴν θάλασσαν, θὰ ἐλέγομεν ὅτι ὀδηγούμενοι ὑπὸ τῆς Προνοίας ἐπανεύρομεν τὴν ὁδόν, ἐξ ἧς αἱ περιστάσεις μᾶς εἶχον ἐκτροχιάσει. Ἀλλὰ μόνον ἐχθροὶ θὰ ἀπέσπων ἡμᾶς μετ' ὅσον εὐχαρίστησιν ἀπὸ τὰ πατρικὰ ἐπαγγέλματα, μετ' ὅσον μᾶς ἐκρίζουσιν ἐξ αὐτῶν γονεῖς τυφλοί, ἄστοργοι κυριολεκτικῶς παιδοκτόνοι!

Ἡ πτωχαλαζονικὴ ἀνατροφή, ἣν δίδουσιν εἰς τὰ τέκνα των κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα οἱ Ἕλληνες γονεῖς, καθιστῶσα εἰς αὐτὰ μισητὸν τὸ πατρικὸν ἐπάγγελμα, παρασκευάζει ὅχι μόνον αὐτῶν τὴν δυστυχίαν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἔθνους ὅλου τὴν κατὰπτωσιν καὶ ἀδυναμίαν. Ἀλλ' ἂν δὲν πονῶσι τὴν πατρίδα, κληροδοτοῦντες αὐτῇ γενεὰς ὑπαλλήλων, δὲν λυποῦνται τοῦλάχιστον τὰ τέκνα των προορίζοντες αὐτὰ εἰς ζωὴν θλίψεων καὶ κακομοιρίας;

Ἀνεξαρτήτως τοῦ σμήνους τῶν θεσιθῆρων, τῶν ἀποβλεπόντων εἰς δημοσίας θέσεις καὶ ὧν οἱ πόθοι ἀποβαίνουσιν ἰσάριθμοι πληγαὶ διὰ τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ τόπου, ἀνεμετρήσατε ποτὲ πόσοι παρουσιάζονται ὑποψήφιοι πρὸς πλήρωσιν μιᾶς θέσεως οἵουδήποτε τῶν ἐν Ἀθήναις, Κ) πόλει ἢ ἄλλαις δευτερευούσαις πόλεσι, τραπεζιτικῶν ἢ ἄλλων καταστημάτων; Τετρακόσιοι εἶχον παρουσιασθῇ ποτε ἄλλὰ καὶ εἴκοσι μόνον ἂν ἦσαν, ἐξητάσατε πόθεν προήλθον οὗτοι, ποῖα πατρικὰ ἐπαγγέλματα περιεφρόνησαν διὰ νὰ παλαίσωσι πρὸς ἄγρην γλίσχρου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ἀνεπαρκοῦς διὰ τὰς ἀνάγκας των μισθοῦ;

Ὁ υἱὸς τοῦ ξενοδόχου, τοῦ παντοπώλου, τοῦ ὑποδηματοποιῦ, τοῦ σιδηρουργοῦ, οἵτινες διὰ τῆς ἐργατικότητος καὶ εὐφυίας των ἀπέκτησαν ὀλίγα ἢ πολλὰ χρήματα καὶ ἔθεσαν ἀσφαλῆ θεμέλια ἀναπτύξεως τῶν ἐντίμων ἐργασιῶν των, ὁ υἱὸς αὐτῶν ἀκριβῶς εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ὁ κρημνίζων τὰ θεμέλια ταῦτα καὶ φιλοδοξῶν θέσιν, ἣν ἐδιδάχθη νὰ θεωρῇ ἀξιοπρεπεστέραν, ἀδιάφορον ἂν ἡ ἀξιοπρέπεια αὐτῆς θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ γενναίου πατρικοῦ ἐπιμισθίου....

Καὶ θὰ ἀπωλέσῃ ὁ υἱὸς τὰ πάντα ἐκτὸς τῆς ἀξιοπρεπείας, μέχρις ὅτου ἀπωλέσῃ καὶ αὐτήν. Θὰ ἴδῃ ὁ πατὴρ ἐκμηδενιζόμενον τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον διὰ τόσων ἀγώνων καὶ θυσιῶν εἶχεν ἀναδείξει. Καὶ θὰ ἴδῃ ἡ πατρίς, ὅπως τὸ βλέπει πολλαχοῦ, ἐγκαταλειπομένης ἀπὸ τὰ τέκνα τῆς τόσας ἐργασίας, ἃς ἔστεφεν ἡδὴ ἡ πρόοδος καὶ ἡ ἀκμὴ καὶ περιερχομένης εἰς χεῖρας ξένων, αὐξάνοντα δὲ μόνον τὸν ἀπαίσιον ἀριθμὸν τῶν ὑποψηφίων ὑπαλλήλων, ἀτυχῶν θυμάτων τῆς πατρικῆς στενοκεφαλίας.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Δεκάτη πέμπτη

(Ματθ. Κεφ. ια'. 22—35=41).

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ¹ νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ,² πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· Διδάσκαλε,³ ποῖα ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ⁴ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ⁵ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ⁶ σου. Αὕτη ἐστὶ⁷ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ. Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμονται. Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱὸς ἐστὶ; Λέγουσιν αὐτῷ· Τοῦ Δαβὶδ. Λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαβὶδ, ἐν πνεύματι Κύριον αὐτὸν καλεῖ λέγων εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Εἰ οὖν Δαβὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον⁸ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶ; Καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον· οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

Σημειώσεις.

1, Νομικός = νομοδιδάσκαλος, πεπαιδευμένος Φαρισαῖος. 2) Πειράζων = δοκιμάζων, θέλων νὰ παγιδεύσῃ αὐτόν. 3) Ποῖα ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; Οἱ Φαρισαῖοι ἐπρίσθουσιν ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ εἶναι ἰσόβαθμοι, καὶ ἤθελον νὰ προκαλέσωσι τὸν Ἰησοῦν εἰς ὑπόδειξιν μιᾶς ἐντολῆς σπουδαιότερας τῶν λοιπῶν. 4) Τῇ καρδίᾳ σου = τῇ ἔδρᾳ καὶ πηγῇ τῶν συναισθημάτων. Τῇ ψυχῇ σου = ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἀνθρώπῳ, ὃν ἐκδηλοῖ ἡ θέλησις. 6) Τῇ διανοίᾳ σου = ἐν ὅλαις ταῖς σκέψεσι καὶ ὅλοις τοῖς διανοήμασι. 7) Πρώτη καὶ μεγάλη = ὡς ἐκ τοῦ θέματος αὐτῆς καὶ τῆς ἐκτάσεως αὐτῆς, περιεκτικότητος κατ' οὐσίαν πᾶσας τὰς λοιπὰς.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΣΥΝΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΕΙΡΑΣΜΩΝ

Δὲν ἐρμηνεύομεν τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀλλ' ἐξαγομεν ἐλάχιστον ἡθικὰ διδάγματα ἐξ αὐτοῦ. Ὁ Φαρισαῖος νομικός περὶ οὗ ἀναφέρει ἡ σήμερον ἀναγνωσθεῖσα περικοπὴ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ἀπηύθυνεν εἰς τὸν Κύριον ἐρώτησιν περὶ τοῦ τίνα φρονεῖ αὐτός ὡς μεγάλην ἐντολήν. Ἡ ἐρώτησις ἦτο τοιαύτη, ὥστε ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ ἀπάντησιν προσιτὴν εἰς παρεξηγήσεις καὶ διαβολὰς κατὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ Χριστοῦ. Ἐὰν ὁ Κύριος ὑπεδείκνυε προτίμησιν μιᾶς ἐντολῆς, ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς περιφρονῶν τὰς λοιπὰς. Καὶ ἐπομένως εὐχερὴς θ' ἀπέβαινεν εἰς τοὺς Φαρισαίους ἐκείνους ἡ διέγερσις διωγμοῦ κατ' αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ ἀπάντησις ἡ δοθεῖσα δὲν περιεμένετο. Καὶ ἡ ἀπάντησις ὅχι μόνον τότε ἀπεστόμωσεν αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ ἀφῆρσεν ἀπ' αὐτῶν τὸ θάρρος ἵνα ἐν τῷ μέλλοντι ἀπευθύνωσιν ἐρωτήσεις εἰς τὸν Κύριον. Οἱ κακοὶ πάντοτε δὲν λείπωσιν ἀπὸ τοῦ κόσμου. Καὶ ὁ φθόνος πληθύνει τούτους, καὶ ὁ κόσμος καθίσταται οὕτως δυσδιάγνωστος καὶ δὲν εἶναι εὐκόλῳ πολλὰκις νὰ διακρίνῃ ὁ ἄν-

ΒΕΛΙΣΑΡΙΟΣ

Βελισάριος.—Γοτθικὸς πόλεμος.—Θεοδᾶ.

Βασιλεύς, ὅστις ἔχει καθιδρῦση βωμὸν εἰς τὸ εἶδ
τοῦ χρήματος εἰδωλόν, πᾶσαν προδοσίαν, πᾶσαν ἀν
ἀναισχύντως τελεῖ. Ὁ Θεοδότος, τῶν ἀνδρείων Γότθων
ἡγεμὼν, τῶν εἰς τὴν πολεμικὴν μάλιστα ἀρετὴν λατρε
των, καὶ ὅμως χρήματα μόνον, ἵνα ἀπολαύῃ βίου αἰς
ποθῶν, προέδιδε τὸ κράτος αὐτῶν, τὴν ὑπερφανίαν αὐ
ὑποτελεῖς ζητῶν, να καταστήσῃ αὐτοὺς εἰς τὸν Ἰου
ανὸν ἀντὶ ἐλευθέρων καὶ ἀρχόντων. Καὶ πρῶτον μὲν
τάσεις εἶχε κἀμὴ νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸν ἐν τῷ Βυζαν
τινί βασιλεύοντα τὴν Σικελίαν, νὰ πέμπῃ αὐτῷ ἕκαστον
στέρφανον χρυσοῦν ἑκατὸν λιτρῶν βάρους καὶ Γότθων
μους τρισχίλιους, νὰ μὴ δύναται νὰ φονεύῃ μηδένα τῶ
ν εἰς τὴν βουλαιουτὴν ἢ νὰ δημεύῃ τὴν περιουσίαν
παρὰ τὴν γνώμην τοῦ βασιλέως, μηδένα νὰ δύναται νὰ
μᾶζῃ ἐκ τῶν ὑπηκόων του πατρίκιον ἢ βουλευτὴν
ἀλλ' ὁ βασιλεὺς, νὰ ἀνευφημῆται ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὁ Ἰου
στιανὸς πρῶτος καὶ ὁ Θεοδότος δεύτερος, ὅπου δὲ κα
στήθῃ τοῦ Θεοδότου ἄγαλμα ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης νὰ ἐ
ταί πρὸς τὰ δεξιὰ ἄγαλμα καὶ τοῦ βασιλέως. Μετὰ
δὲ ἔτι αἰσχρότερον βουλευόμενος, ἔπονημένος, δι'
ὁμολόγησεν ὅτι παραχωρεῖ εἰς τὸν Ἰουστινιανὸν πᾶσαν
ἡγεμονίαν.

Καὶ ἀπιστίαν μὲν, ὡς σύνθηες εἰς αὐτὸν, ἔδειξεν ἐπα-
μύλιστα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μουήδου ἐν Δαλματίας
τοῦ υἱοῦ ἐκείνου Μαυρικίου, ἀλλ' ὁ ἄθλιος πάλιν τρῶπε-
ρὺπαρὰ δειλία κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Νεαπόλεως καὶ
κατάκτησιν τῆς Κάτω Ἰταλίας ἐξώργισαν τοὺς Γότ-
οῖτινες συνεληθόντες εἰς Ῥεγάτα βασιλεῖα ἐξέλεξαν τὸν
τιγίν. Ὁ ἀνὴρ οὐτε ἐκ τοῦ γένους τοῦ βασιλικοῦ ἦτορ
ἐξ οἴκου ἐπιφανοῦς, ἀλλ' εἶχε δικαίως ἐπ' ἀνδραγαθίαν
μισθῇ ἐκ τῶν ἐπὶ Θεοδωρίχου ἀγώνων τῶν πρὸς τοὺς Γότ-
τας περὶ τὸ Σίρμιον. Διότι τὰ γερμανικὰ φύλα ἐξέλεγον
κατὰ νόμον τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐκ γενεᾶς, ἀλλ' ὅτε
τοῦ βασιλικοῦ φρονήματος ἐλάβανον τὴν ἀρχήν, ἐκρί-
ντες τοὺς τοιοῦτους ἀνηγόρευον βασιλεῖς κατ' ἀνδραγαθίαν.
Οὗτω νῦν παρὰ τοῖς Γότθοις, ἀφ' οὗ τὸν μέθυσον καὶ ἀ-
γῇ Ἀταλάριχον εἶχε διαδεχθῇ ὁ φιλοχρήματος καὶ ἀ-
δρος καὶ ἐκ τούτων ἄπιστος καὶ προδότης Θεοδάτος πα-
κωνίσαντες τὸν ἄθλιον πιθκῶς υἱὸν αὐτοῦ Θεοδέγιστον
ἀνηγόρευσαν τὸν πολεμιστὴν ἡγεμόνα. Ὁ δὲ Θεοδάτος ἐ-
ξίως τοῦ ζφώδους βίου αὐτοῦ, διωχθεὶς ὑπὸ ἀνδρὸς ἐ-
χθρῆμας ὑπ' αὐτοῦ ἀδικηθέντος καὶ συλληφθεὶς, ἐσφρι-
βήθει κατὰ γῆς, ὡς τράγος ἡ κρὸς τὸ τρίτον ἔτος
ἐλεεινῆς αὐτοῦ βασιλείας (Δεκέμβριος τοῦ 536 ἔτους).

Οὐίτιγίς.

Ὁ Οὐτίτιγίς πλὴν τῆς ἀνδρείας καὶ τὴν σύνεσιν εἶχε
 ἄρχοντας διότι παρὰ τὴν μαωρτάτην γνώμην νεωτέρων τῶν
 Ἑλλήνων πολιτευομένων ἀποδυσμένων εἰς πόλεμον
 ὅτι ἔχομεν καὶ ὅτι δὲν ἔχομεν ἐκλήρυξεν ἀναλαμβάνων
 ἀρχὴν εἰς τοὺς Γότθους ὅτι αἱ ὑποχώρησις δὲν εἶνε
 διότι πολλάκις ἡ κατ' ὄνομα δειλία πολλοὺς εἰς τὴν
 ᾠδήγησεν, τῆς ἀνδρείας δὲ ἡ προσγορία, οὐχὶ εἰς κα-
 λῶν χρόνον δοθεῖσα, εἰς τὴν ἥτταν κατήνησε. Τοῦ ἀν-
 δρὸς δὲ τὴν ἀρετὴν οὐχὶ ἀρχόμενοι αἱ πράξεις ἀλλὰ τελευτῶν
 μαρτυροῦσιν. Ἀφίσας δ' ἐν Ῥώμῃ φρουρὰν ἀνδρῶν

τραπισχιλίων ὑπὸ συνετὸν ἀρχηγὸν τὸν γηραιὸν Λεωδερν
ἀπῆλθεν εἰς Ῥάβενναν πολλὰ μὲν τοὺς κατοίκους τῆς Ρώ-
μης, τοὺς βουλευτὰς μάλιστα καὶ τὸν ἀρχιερέα Σιλβέριον
παραίνεσας εὐνοϊκῶς νὰ ἔχωσι πρὸς τοὺς Γότθους καὶ ὄρκους
δεινотάτους περὶ τούτων λαβών, πλείστους δὲ βουλευτὰς
ὡς ὁμήρους μεθ' ἑαυτοῦ ἔχων. Εἰς Ῥάβενναν δὲ ἦλθεν, ἵνα
καὶ τὰς γοθικὰς δυνάμεις συντάξῃ καὶ κοσμήσῃ καὶ συμ-
μαχίας τῶν ὁμογενῶν κατὰ τοῦ κοινοῦ ἔχρου, τοῦ Γραι-
κοῦ, ἐπιτύχῃ, μάλιστα δὲ ἵνα τὸ ἀξίωμα τοῦ ὡς βασιλέως
διὰ γάμου κραταιώσῃ μετὰ κόρης ἐκ τοῦ γένους τοῦ βασι-
λικοῦ. Καὶ ἔλαβεν ἄκουσαν τὴν θυγατέρα τῆς Ἀμαλασούν-
της Ματασοῦθαν, ἐν ἀκμῇ τῆς παρθενικῆς ἡλικίας οὖσαν
ὁ πρεσβύτης πλέον Οὐιττίγις, ἀπ' οὗ ἦτο συστρατιώτης
τοῦ πάππου αὐτῆς Θεοδωρίχου. Διὸ ἡ Ματασοῦθα οὐδέ-
ποτε ἔστεργε τὸν ἐξ ἀσήμεν καὶ μάλιστα βίβλαβόντα
αὐτήν, μετὰ τὴν ἄλωσιν δὲ ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Ἀρμιῖνου
περιχαρῆς εἰς ὑπερβολὴν γενομένη ἐπεμψε πρὸς αὐτὸν λό-
γους περὶ γάμου καὶ προδοσίας κατὰ τοῦ Οὐιττίγιδος, ἐν ᾧ
εἰσέτι οὗτος ἐπολιόρκει τὴν Ῥώμην.

Ἐκ Ραβέννης δὲ πρέσβεις πέμψας πρὸς τοὺς κατέχοντας τὴν ἀρχαίαν Γαλατίαν Φράγκους φιλίαν πρὸς ἐκείνους ὡμολόγησε παραχωρήσας μὲν τὴν ὁμορον πρὸς ἐκείνους καὶ ὑπὸ τοὺς Γότθους τελούσαν νοτίαν Γαλατίαν καὶ χρήματα δὲ πολλὰ δώσας εἰς αὐτούς. Οὗτοι ἔθνος ἀπιστότατον ἀνθρώπων ἀπάντων, ἀφ' οὗ οἱ τρεῖς ἡγεμόνες αὐτῶν καὶ τὴν παραχωρηθεῖσαν χώραν καὶ τὰ χρήματα διένειμαν πρὸς ἀλλήλους, φίλοι μὲν θερμοτάτοι ὑπεσχέθησαν ὅτι θὰ εἶναι, λάθρα δὲ οἱ θὰ πέμψωσιν ἐπικούρους, ἀλλ' ὅμως οὐχὶ Φράγκους, ἐκ τῶν ὑπηκόων δὲ εἰς αὐτούς ἔθνων, ἐπειδὴ ὀλίγῳ πρότερον εἶχον συνθήκας ὁμολογήσει πρὸς τὸν Ἰουστινιανὸν νὰ συμπολεμήσωσι μετ' αὐτοῦ κατὰ τῶν Γότθων. Καὶ τῆς φιλίας μὲν αὐτῶν πολλὰ ἀγαθὰ ἀπήλυσαν οἱ Γότθοι, ὅτε τὸ πέμπτον ἔτος τοῦ πολέμου (539—540) διαβάντες οἱ Φράγκοι ὡς φίλοι τὸν Πάδον πόνον μὲν δεῖναι εἰς τοὺς ἀνδρας, σφαγὴν δὲ εἰς τοὺς παῖδας ἐπένεικαν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν. Τότε δὲ τοῦτο μόνον εἶχον ἀγαθόν, ὅτι ἀνεκάλεσαν τὸν Μαρκιανὸν φυλάσσοντα τὰ ὅρια τοῦ πρὸς τὴν φραγκικὴν Γαλλιαν κράτους τῶν Γότθων καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ.

Κατάληψις τῆς Ρώμης.

Ἐν τούτῳ ὁ Βελισσάριος προβαίνειν πρὸς βορρᾶν πρὸ τῆς
 Ρώμης ἦλθεν ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως μεταπεμφθεὶς
 φοβηθέντων μὴ πάθωσιν ὅ τι καὶ οἱ Νεαπολιταί. Ἡ δὲ τῶν
 Γότθων φρουρά, παρατηροῦσα τῆς πόλεως τὴν γνῶμην καὶ
 ἑαυτὴν ἀδύνατον εἰς ἀγῶνα κατὰ τοῦ ἐπερχομένου στρατοῦ
 διὰ τῆς Φλαμινίας πύλης, ἀπῆλθον εἰς Ράβενναν, ἐν ᾗ ὁ
 Βελισσάριος διὰ τῆς Ἀσενναρίας εἰσῆρχετο εἰς τὴν Ρώμην,
 τὴν ἐνάτην Δεκεμβρίου (τοῦ 536) τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει τῆς
 βασιλείας τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ἔτη ἐξήκοντα μετὰ τὴν ἄλωσιν
 τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ Ὀδοάκου καὶ τὴν κατάλυσιν τοῦ δυ-
 τικοῦ κράτους τοῦ ρωμαϊκοῦ. Ἐπεμψε δὲ εἰς τὴν Κωνσταν-
 τिनουπόλιν τὸν Λεύθεριν καὶ τὰς κλειδάς τῆς Ρώμης.

Οὕτω διὰ κατακτήσεων καὶ προσχωρήσεων ὁ Βελισάριος ἐγένετο κύριος καὶ τῆς μέχρι Ρώμης καὶ Σαμνίου Ἰταλίας. Ἐντεῦθεν στρατιὰν πέμψας εἰς Τουσκίαν καὶ πόλεις τὴν Ναρνίαν καὶ τὸ Σπολιτίον καὶ τὴν Περυσίαν κατέλαβε καὶ τὰς ἐνταῦθα κτήσεις ἡσφάλισε μετὰ τὴν ἐν τῷ προαρκεῖν τῆς Περυσίας νίκην τοῦ στρατηγοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Θρακῆς κατὰ τῶν Γότθων. Αὐτὸς δέ, μαθηθῶν τοῦ Οὐιδιπίγγιδος τὰς παρασκευάς, τὴν Ρώμην εἰς ἄμυναν παρεσκεύαζεν.

TO XEPOYBIKON

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς δοξολογίας, ἀρχεται ψαλλόμενον τὸ Χερουβικόν, καθ' ὃν χρόνον ἐτελεῖτο ἡ Πρόθεσις, καὶ ἐτελεῖτο καὶ τελεῖται ἔτι ἡ Προσκομιδὴ.

Τὸ λεγόμενον *Χερουβικὸν* ἢ *Χερουβικός* Ὕμνος, εἰσῆχθη μὲν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ Αυτοκράτορος εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, ἐποιήθη δὲ κατὰ τινὰς μὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἢ κατ' ἄλλους ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ τοῦ γενομένου Πατριάρχου Ἀντιοχείας, καὶ μετὰ ταῦτα Κ) πόλεως, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ὁποίου (565—578) εἰσῆχθη κατὰ τὴν Μεγάλην Πέμπτην ἂντι τοῦ Χερουβικοῦ τὸ—«Τοῦ Δείπνου Σου τοῦ Μυστικοῦ». Ὁ Χερουβικός οὗτος ὕμνος ἀπαρτίζεται μετὰ τοῦ Ἀλληλούϊα ἐκ στροφῶν ἐξ ὧν ἀνὰ μία ἐψάλλετο ὑφ' ἐκάστου χοροῦ. Ἡ βραδύτης τοῦ μέλους ἐπεβάλλετο διότι κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἐτελείτο ἡ συλλογὴ τῶν προσφορῶν εἰς θυσίαν ἤτοι ἡ Πρόθεσις. Ἀρχαιότερος ὕμνος τῆς ὥρας ταύτης τῆς Θεῖας Λειτουργίας εἶναι ὁ ὕμνος—«Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτείας ὅπερ διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς ἀρχαιότητος περήμειν ψαλλόμενον τὸ Μεγάλῳ Σαββάτῳ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἰουστινιανοῦ. Ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῦ «Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ» ὑπῆρχεν ἡ αὐτῇ ἀνάγκη τοῦ μακροῦ μέλους κατὰ τὴν ὥραν ταύτην. Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ἐψάλλετο ψαλμός τις, καὶ δὴ ὁ πεντηκοστός ψαλμός, ὁ σήμερον μὲν μυστικῶς λεγόμενος ὑπὸ τοῦ λειτουργούντος, καθ' ἣν ὥραν ψάλλεται ὁ Χερουβικός ὕμνος, διακοπτόμενος δὲ μετὰ τὸν στίχον «Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσειν ἵνα συνεχισθῇ μετὰ τὴν εἴσοδον, ὅτε ὁ Διάκονος ὑπεθυμίζει τὴν συνέχειαν λέγων εἰς τὸν Λειτουργόν—'Αγάθυνον Δέσποτα, ἦτοι εἰπέ τὴν ἀπὸ τοῦ Ἀγάθυνον συνέχειαν τοῦ ψαλμοῦ. Καὶ ὁ λειτουργὸς συνεχίζων περατοῖ τὸν ψαλμόν. Ὅπως δὴποτε ὁ καθιερωμένος σήμερον κατὰ τὴν ἐν τῇ Προθέσει προετοιμασίαν τῶν τιμίων δώρων ὕμνος, εἶναι ὁ Χερουβικός Ὕμνος» πλὴν τῆς Μεγάλης Πέμπτης ὅτε ψάλλεται—«Τοῦ Δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ» καὶ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου ὅτε ψάλλεται—«Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ». Ὁ Χερουβικός ὕμνος ἐρμηνεύεται οὕτως : Ἡμεῖς οἱ εἰκονίζοντες μυστικῶς τὰ Χερουβίμ—καὶ τὸν Τρισάγιον ὕμνον τῇ πηγῇ τῆς ζωῆς, τῇ Ἀγίᾳ Τριάδι προσφέροντες—ἀς ἀποβάλλωμεν μακρὰν ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν βιωτικὴν φροντίδα—διότι θὰ ὑποδεχθῶμεν τὸν Βασιλέα τῶν ὧν, ὁ ὁποῖος ἀοράτως δορυφορεῖται ὑπὸ τῶν Ἀγγελικῶν Ταγμάτων. Ἀλληλούϊα.

Ὁ ἀρχιερεὺς εὐθὺς ἀρχομένου τοῦ Χερουβικοῦ ὕμνου περιβάλλεται τὸ μικρὸν ὠμοφόριον. Κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν, καὶ κατὰ τὰς Ἀποστολικὰς διαταγὰς ὁ ἀρχιερεὺς ἐνεδύστο λαμπρὰν ἐσθῆτα. —Καὶ φέρων τὸ μικρὸν ὠμοφόριον ἀρχεται ἀναγινώσκων τὴν θαυμασίαν ἐκείνην εὐχὴν ἣτις ἀρχεται οὕτως. «Οὐδεὶς ἅγιος τῶν συνδεδεμένων ... κ. λ.» Ἐν τῇ εὐχῇ ταύτῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐξάρεται τὸ μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ταπεινούμενος ὁ λειτουργὸς ἐκαιτεῖται τὴν θεῖαν ἀντίληψιν ἵνα προστενέγκῃ ἀξίως τὰ ἅγια Δώρα. Καὶ νίψας τὰς χεῖρας προσέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν ἐν ᾧ ὁ Διάκονος θυμιάσας ἤδη τὸ θυμίαμα τῆς Προθέσεως ἔχει εἰσέλθῃ εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα.

Τὸ πάλαι οἱ παριστάμενοι ἐν τῇ Θεῇ Λειτουργίᾳ πιστοὶ ἐκινῶνουν τὸν ἀχράντων μυστηρίων, καὶ ὤφειλον νὰ προσφέρωσι τὸν ἅρτον καὶ τὸν οἶνον εἰς ἐπιτέλεσιν τοῦ θεοῦ μυστηρίου. Τὸν λόγον θ' ἀναγράφωμεν ἐν τῷ οἰκείῳ μέρει. Ἐν τῷ πρὸς βορᾶν μέρει τοῦ ναοῦ ὑπῆρχε μικρὰ τῆς τρά-

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΣΤΑΥΡΑΗΤΟΙ

Τρεῖς στραυραῖοι καθόντουσαν ἐν τρία μαῦρα λιθάρι.
Καὶ κλαίγανε τὸν πόνο τους καὶ τὸ παράπονόν τους.
—Ένας κλαίει ποῦ ἔμεθυσεν, ἄλλος, ποῦ ἔμεινε χήρος,
Ὁ τρίτος ὁ καλύτερος στέκει καὶ τοὺς τηράζει.
Καὶ μὲ πικρὸν παράπονόν γυρίζει καὶ τοὺς λέει:
—Βρὲ σὺ, ἀητέ, ποῦ ἔμεθυσες, πάλιν θά ξεμεθύσῃς,
Καὶ σὺ, ἀητέ, ποῦ ἔχρηψες, ἄλλῃ γυναῖκα παίρνεις·
Νὰ κλαίω ἐγὼ ποῦ ἔγαρσα, καὶ πῶς θά ἔξανανειώσω!

πεζα, ως και παρ' ἡμῖν πάντοτε ἡ ἐν τῷ τοίχῳ ἐκτισμένη Προθεσις, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐτίθεντο αἱ εἰς τὴν ἀναίμακτον θυσίαν προωρισμέναι προσφοραὶ τῶν πιστῶν. Ἡ Τράπεζα αὕτη ἦτο συνήθως κινητή. Οἱ φέροντες τὰ δῶρα ἐδίδον ταῦτα εἰς τὸν πρὸς παραλαβὴν τούτων τεταγμένον Διάκονον, αἱ δὲ γυναῖκες εἰς τὴν διακόνισσον, ἥτις παρέδιδε ταῦτα τῷ Διακόνῳ ὑπ' οὗ ἐφέροντο καὶ ἐτίθεντο εἰς ὠρισμένον μέρος. Ὁ Διάκονος ἐξηκρίβου δύο τινα· τὴν ποιότητα τῶν δῶρων, ἥτοι ἐὰν ὁ προσφερόμενος ἄρτος ἦτο ἄψογος, καὶ ἐὰν ὁ προσφερόμενος οἶνος ἦτο ποιότητος καλῆς· καὶ δεύτερον ἐὰν ὁ προσφέρων τὰ δῶρα εἶχε τὸ δικαίωμα τῆς προσφορᾶς, ἥτοι ἐὰν δὲν εἶχεν ὑποπέσει εἰς ἀφορισμόν, ἢ εἰς ἀποκλεισμόν ἀπὸ τῆς Θείας κοινωνίας, ὅποτε δὲν ἠδύνατο νὰ προσφέρῃ δῶρα, ἐφ' ὅσον διετέλει ὑπὸ τὴν τιμωρίαν ταύτην.

Ἡ ἐν τῇ οὐδ' τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων καὶ πλησίον τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς γωνιαία οἰκία μετὰ μαγαζίου τοῦ κ. Χρ. Π. Πυροῦ περιέχουσα ἑνδεκα δωμάτια κλ. ἔχουσα δὲ ἐτήσιον εἰσόδημα δρ. 1,800 πωλεῖται ἀντὶ δρ. 13,500 αἵτινες εἶναι ἀφιερωμένοι πρὸς ἰδρυσιν ἱεροῦ ναοῦ ὑπὸ τοῦ ιδιοκτήτου.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια.
Τροποποιηθείσης τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὧσιν ἡ ἐπὶ προθεσμίᾳ, δηλοποιεῖται, ὅτι ἀπὸ 15 Ἀπριλίου ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρὰ τῶν Κεντρικῶν Καταστήματι καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὧσιν ἡ ἐν ὠρισμένην προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ:

1 1/2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὧσιν ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10,000 πέρα τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὀριζομένου εἰς 1 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος μέχρι 50,000 δρ., πέραν δὲ καὶ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1 1/2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοιχτὸν λογαριασμόν, παρὰ διδομένου τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἑξ μηνῶν τοῦλάχιστον. 2 1/2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον.

3 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3 1/2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

4 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν πέντε ἐτῶν ἡ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσόν,

Δέχεται ἐν ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὠρισμένην προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς ἐπὶ τόκῳ:

1 1/2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μ. τοῦλάχιστον
2 " " " " " " 1 ἔτους
2 1/2 " " " " " " 2 ἐτῶν
3 " " " " " " 4 " "
4 " " " " " " 5 " "

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων

ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Ἑβδομαδιαῖαι τακτικαὶ ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, μεσημβρία. Διὰ Γύθειον, Καλάμας, Κατάκωλον, Πάτρας, Κέρκυραν, Τεργέστην.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Στυλῖδα καὶ Βόλον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 12 μεσημβρ. Διὰ Χίον, Σμύρνην, Μυτιλήνην, Δαρδανέλλια, Κωνσταντινούπολιν, Ἀμισσόν, Κερασσοῦντα, Τραπεζοῦντα καὶ Ὀρδοῦ.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Αἰμυνην, Ἀταλάντην, Αἰδηψόν, Στυλῖδα καὶ Βόλον.

ΠΕΜΠΤΗ, 8 μ. μ. Διὰ Ἰτέαν, Πάτρας, Ἀστακόν, Βασιλικήν, Λευκάδια, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Κόρινθον καὶ Κερθασαράν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 π. μ. Διὰ Σίφνον, Χανιά, Γεωργιούπολιν, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον, Πάνομορον, Χερσόνησον, Σίσι. Ἀγ. Νικόλαον καὶ Σητερίαν, μετ' ἐπανόδου διὰ τῶν αὐτῶν λιμένων.

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

Ἡ ὠραιότης τῆς φύσεως, ἥτις κάμνει τὴν Ἑλλάδα ὡραίαν, εἶναι καὶ ὁ λόγος τῆς γοητείας, ἣν ἐξασκοῦν τὰ χαῖα διὰ τῆς τελείας ἁρμονίας μεταξὺ τῆς φύσεως καὶ τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων.

Γουσταῦος Φουζέο

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Ν. Ἀργός, Φ. Χ. Στ. Σπέτσας, Κρ. Π. Κλιν. Ἀπεστάλησαν. — Δ. Α. Παρισίου. Ἐγράφησαν τικὰ ἐπανειλημμένως. — Π. Μ. Ἀλεξάνδρειαν. Καὶ ἐλαχίστη εἰς τὸ ἔργον μας συμβολὴ γίνεται ἀσμένως ἀποδεκτῇ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 8 μ. μ. (Κατ' εὐθεῖαν). Κέρκυραν καὶ Τεργέστην. Μετὰ τὴν εἰς τῆς Β' ἀμαξοστασίας ἐξ Ἀθηνῶν.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΗΣ ΤΩ 1866

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΛΑΡ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΥΠΟΜΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Κεφάλαιον δρ. 5.000.000

Τμήμα Τραπεζικόν. Πᾶσα Τραπεζικὴ ἔργασις.

Τμήμα Χρηματιστηρίου. Ἀγοραπωλησιῶν.

Τμήμα ἐμπορίου. Τμήμα ασφαλείας πυρὸς καὶ ζωῆς ὁ Γαλλοὶς «Φοίνιξ».

Τόκοι καταθέσεων.

3 1/2 ο)ο ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν
4 ο)ο " " " " " " " "
4 1/4 ο)ο " " " " " " " "
4 1/2 ο)ο " " " " " " " "
5 ο)ο " " " " " " " "
5 1/2 ο)ο " " " " " " " "
Διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1 1/2 ο)ο ὑπερπλέον.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1909

Γ'. ΚΛΗΡΩΣΙΣ: 25 Ὀκτωβρίου 1909

ΔΡΑΧ. 900.000 ΚΕΡΔΗ

ΚΕΡΔΗ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ			
1	Μέγα κέρδος ἐκ	δραχ.	100,000
1	Κέρδος..... ἐκ	"	25,000
1	Κέρδος..... ἐκ	"	10,000
3	Κέρδη..... ἐκ	"	5,000
5	Κέρδη..... ἐκ	"	1,000
411	Κέρδη..... ἐκ	"	100
578	Κέρδη..... ἐκ	"	50

1000 ἐν δλω Κέρδη ἀξίας δραχμῶν 225,000 Δραχμῶν.

Γραμμάτια πωλοῦνται: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίων ἀρχῶν, εἰς τὰς Τραπεζὰς, εἰς τοὺς σταθμαρχὰς καὶ στασιάρχους τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλείων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων, πρὸς δόραξιν μίαν ἑκάστον γραμματίον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, Ἀθηνῶν. Ὁ Διευθὼν Τμηματάρχης Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ